

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

postmodum causa infirmitatis absente, ad instantiam s̄epetati H. tunc apud apostolicam sedem præsentis per bona memoriar. C. Papam prædecessorem nostrum de fratum consilio omnia retrata fuere. Sicque ipse magister sua spe frustratus omnino, post destitutionem suam sedem apostolicam fuit iterum adire coactus; nullum sibi videns remedium supereesse, nisi ejus desolationi multiplici sedes apostolica duceret misericorditer providendum. Propter hæc igitur, & alia multa, quæ causam ejus favorabilem reddiderunt, nos circa ipsum paternum gerentes affectum, prædictis Decano & Canonicis Laudunen. mandando districtè præcipimus, ut eundem magistrum, qui per dictum Episcopum in eorum Ecclesia institutus fuisse dinoscitur, & per ipsos in fratrem admisissus, salvo eo quod de Præfato H. sedes apostolica sententialiter diffinivit, non obstante contradictione vel appellatione cuiuslibet, Canonicum habeant tam in choro quam in Capitulo, & in aliis, quæ ad Canonicum pertinent, fraterna cum caritate tractantes. Præterea ipsis firmius inhibemus, ne aliquem in Canonicum recipere aliquo modo præsumant, donec antedictus magister præbendæ beneficium in prefata Ecclesia plenariè sit adeptus. Vnde fraternitati tuae per apost. scripta præcipiendo mandamus, quantum si memorati Decanus & Canonicci mandatum nostrum neglexerint adimplere, tu eos ad receptionem ejus, prout dictum est, faciendam, sub. appellationis obstaculo, per distinctionem ecclesiasticam, monitione tamen diligenti præmissa, compellere non omittas; quoslibet qui mandato apostolico se duixerint opponendos, eadem censura compescens. Noveris autem quod quia nolumus ut idem Episcopus occasione aliquujus promissionis seu cuiuslibet auctoritate rescripti à sede apostolica impertrati, ad eludendum mandatum nostrum se valeat excusare, ipsi districtè præcipimus, ut donec idem magister in eadem Ecclesia fuerit præbendæ beneficium asseditus, nulli alij præbendam modo quolibet assignare præsumat. Quod si forte præsumperit, id irritum decernimus penitus & inane. Decet enim ut quia præbendam ei, quam de jure non potuit, assignavit, eam, quam de jure potest, assignet, ne præbendam illi frau-

dulenter visus sit assignasse. Datum Romæ apud sanctum Petrum x. Kalend. Maij Pontificatus nostri anno primo.

In eundem ferè modum Episcopo Laudunensi. In eundem ferè modum Decano & Capitulo Laudanen.

*ABBATI, ET CONVENTVI
S. Benedicti in Edera.*

Accedens ad præsentiam nostram dilectus filius Iohannes monachus vester, humiliter nobis exposuit quod cùm olim in minori constitutus astate se ad vestrum ordinem transtulisset, postmodum infirmitate coactus egrediens, ad aliam religionem de consilio se transtulit seniori, in qua omnes ordines se afferit assumptisse. Verum quia utrum in illis ordinibus officium suum exequi debeat, vos audivimus dubitare; per apostolica vobis scripta mandamus, quatenus nisi aliud canonicum impedimentum obsistat, eundem monachum in suo permittatis officio liberè ministrare. Datum Romæ apud sanctum Petrum x. Kalend. Maij, Pont. nostri an. primo.

*Epiſt. 104.
Vt in alio ordine monachorum legitimè ad sacros ordines promotus, ministrare non prohibeatur,*

ARCHIEP. MONTIS REGALIS.

Quæ in monasteriorum & religiosorum locorum præjudicium attentantur, in statum convenit debitum revocari; nec firmitatem debent aliquam obtinere, quæ in enorme damnum ipsorum minus licet præsumuntur. Eapropter, venerabilis in Christo frater, Ecclesiae tuae volentes utilitatè consulere, auctoritate tibi præsentium indulgemus ut quæ in Ecclesia tua & in omnibus pertinentiis ejus illicitè alienata inveneris, tibi liceat legitimè revocare. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum x i. Kalend. Maij &c.

*Epiſt. 105.
Vt omnide bonis Ecclesiæ illicite alienata, revocentur,*

E I D E M.

Possessiones ad mensam tuam vel Capituli pertinentes alienare non debes, aut Ecclesiæ, in quibus confuerunt monachi ministrare, Clericis vel laicis assignare personis. Ideoque fraternitati tuae auctoritate præsentium districtiis inhibemus, ne possessiones, casalia, vel Ecclesiæ, quæ non confuerunt in beneficium assignari, alicui pertenticoncedas, immo potius Ecclesiam sancti Clementis de Messana, quam Gerardo Teutonico, & sancti Sepulchri Eccle-

*Epiſt. 106.
Ne res & bona Ecclesiæ alienetur, præfertim que sunt de mensa Episcopi.
Cap. Posſeſſio-
nes. De rebus ecclesiæ alie-
nandis, vel non;*

H

siam similiter de Messana, quam Falconi Canonico, & beneficium quod Thomae filio I. Ferrarii in grave prajudicium Ecclesiae tuae diceris contulisse, ad priores usus non differas, appellatione postposita, revocare. Datum Romæ, ut supra.

VVALTERO ROTHOMAGENSI
Archiepiscopo.

Epiſt. 107.

Vt Clerici ad residentiam personalem apud suas Ecclesiæ compellantur.

CVM scriptum sit, *Qui non laborat, non manducet*, incongruum credimus & indignum ut Clerici Ecclesiæ illis non serviant, quarum amplis redditibus sustentantur. Significasti siquidem nobis, quod quidam Canonicorum Rothomagen. Ecclesiæ, qui redditus ex ea percipiunt & præbendas, in ipsa residentiam non faciunt quam deberent. propter quod eadem Ecclesia debito fraudatur obsequio servitorum. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, ad faciendam eos residentiam, sicut jus & Ecclesiæ consuetudo depositit, per censuram ecclesiasticam compellendi liberam tibi concedimus auctoritate apostoli facultatem. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum x. Kalend. Maij, Pont. nostri anno primo,

E I D E M.

Epiſt. 108.

De permutatione cuiusdam cum Anglorum Rege initæ confirmatione.

CVM emergentium litigia quæstitionis cuiusdam cum Anglorum Rege initæ confirmatione.

num vix possint sine alterutrius litigantium lœsione judicialiter diffiniri; si quando partes inter se super mota quæstione honeste convenient, tanto libenter compositioni eorum præsidium apostolicum impartimur, quanto per hoc neutrum lœdimus, & amplius utrumque juvamus. Intelleximus siquidem tam ex literis tuis, quæm carissimi in Christo filij nostri Ricardi Angliæ Regis illustris, & plurium aliorum, quod super discordia quæ inter te & eundem Regem super villam Andeliai cum Rupe ac Insula mota fuerat, regia serenitas evangelicum illud attendens, *Qui se humiliat, exaltabitur, & Quanto major es, humilia te in omnibus*, humiliavit magnificentiam suam, & severitatem regiam passus est emolliri, ut ad honorem ejus cui servire regnare est, amicabilem tecum compositionem iniret, & in utilitate Rothomagen. Ecclesiæ molendina quæ habuit apud Rothomagum, cum villis de Diepa, & Boteilles, & manorio de Lo-

vers, cum omnibus pertinentiis & libertatibus suis, & ministerio de Lovers, & foresta de Alihermont, sicut in authentico ejusdem Regis confecto exinde pleniū continetur, tecum perpetuò commutarer. Nos igitur permutationem ipsam, sicut amicabiliter facta est, & ab utraque parte recepta, & authentico ipsius Regis exprimitur, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Ad maiorem autem hujus nostræ confirmacionis evidentiam, authenticum ipsum de verbo ad verbum nostris duximus literis exprimendum. quod tale est. Ricardus Dei gratia Rex Angliæ, Dux Normannia, Aquitaniæ, Comes Andegaviae, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Iustitiariis, Seneschalcis, Vicecomitibus, Præpositis, Ministris, Ballivis, & omnibus fidelibus suis, salutem. Cùm sacrosancta Ecclesia sponsa sit Regis Regum, & unica dilecta illius per quem Reges regnant & Principes gubernacula possident, tanto ampliore ei volumus devotionem & reverentiam exhibere, quanto certius non regiam tantum, sed omnem à Dominio Deo esse credimus potestatem. Vnde, sicut venerabilis Rothomagen. Ecclesia, quæ inter universas terrarum nostrarum plurima celebritate dinoscitur enitere, pro rerum necessitate vel temporum nostris ducit utilitatibus opportuna diligentia consulendum, sic nos ejusdem matris nostræ commodis & augmentis digna compensatione dignum ducimus respondere. Sanè villa Andeliaci, & quibusdam aliis adjacentibus locis, quæ erant Rothomagen. Ecclesiæ, minus sufficienter firmatis, inimicis nostris in terram nostram Normannia per eadem loca patebat ingressus, per quæ incendiis & rapinis necnon & aliis hostilitatis saevitiis in eandem terram nonnunquam licentius grassabantur. Quocirca venerabili patre Vvaltero Archiepiscopo & Capitulo Rothomagen. debitum habentibus ad nostra & prædictæ terræ nostræ damna respectum, facta est hæc permutation inter Eccle. Rothomag. & Archiepiscopum Rotho. Vvalterum ex una parte, & nos ex altera parte, de manero de Andeli in hac forma. Scilicet, quod idem Archiepiscopus de conscientia & voluntate Domini Papæ Celestini III. & de assensu Capituli Rothomagen.